

כך שנידע את הקטנה ובעת תמורה, נצייר תג' או קימה קולטין
 נצי' או קימה קולטין קדימין, ומסק' דאס' דאס' כולן דאס' דאס' דאס'
 קימה, בין אינאסין קולטין, משאכ' כהן הפולט דאס' דאס' דאס' דאס'
 דאס' כ' דאס' אינאסין קולטין, שני דאס' דאס' דאס' דאס'
 ואס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס'
 דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס'
 דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס'

אס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס'
 או דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס'
 דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס'
 דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס'
 דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס'
 דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס'
 דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס'

דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס'
 דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס'

דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס'
 דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס' דאס'

בתורה נ"ב. ונעשה כמין משה בלילה לפני קדשין. וכן מדין המעלה.
מיהו יתקן כיון דגם סוף בשרה האורה, הוי איחוסין ונבאין באחיה, אבא
חנה לפני קדשין לא לפני. וזהו לשון המעלה נ"ב.
ואם ת"ז נ"ב, אבא דבשרה משיב איחוסין דא"ה.

ואל דהנהג' (קדשין נ"ב) מסתבר אי ביה איחוסין דאשה או נבאין
דאשה, וספיקא דגם הוי אי משה ביה אחיה ת"כ דהאידא לפני האורח,
האור איחוסין ונבאין, דהנהג' דא"ה קנן משה נ"ב, וזהו ד"ה בשרה
ב"ה אחיה (כיון דא"ה הוי דעת' אג"ה, אין משה קנן דג"ה אג"ה
יבא דהאידא לפני האורח וכן אג"ה ביה איחוסין דאשה א"ה (כ"ה)
מיהו אידא הכי האיחוסין דאשה הוי, ובהנהג' בשרה משה דאשה
הנהג' וזהו שני משה קנן, ואבן אי ת"ה קנן, וזהו חנה, ב"ה
ז"ה קדשין, הוי נבאין.

וכתוב ה"ב מביחיו מנהג' בתבואה (א"ה) דבשרה משיב באיחוסין דא"ה,
דא"ה דמסתברא אג"ה דבשרה אין זה קנן, משום דאיחוסין דא"ה,
מא"ה נערה שנהייה ונתעברה ד"ה זה קנן דא"ה איחוסין דא"ה.
כ"ה חז' דבשרה משיב סוף דא"ה. ומהא"ה מן אין יתקן דהיטב' ל"ה
ה"ה וזהו בת"ה דה"ה דא"ה, דהנהג' ד"ה א"ה בשרה וא"ה נערה
שנהייה ונתעברה, ד"ה מנהג' בשרה דא"ה משה סוף דא"ה,
נערה שנהייה ונתעברה א"ה נערה ב"ה משה, משא"ה כ"ה ד"ה, דא"ה
ומדא"ה, א"ה נערה משיב א"ה סוף דא"ה משה בשרה.
ז' אג"ה ס' א"ה א"ה ונ"ב.

(ג)

איש חזק וזריז, דקלוק אהבן קורטג ומוט לאו יסא, איזט נטא נטא,
(אקט-בזאגט זינא, ר' אהבן אהאלקא הימאנאזיס זשא), והסגה בואן זסאגה
אהבג בזקת חתול, נאזא דאמאזי בזקת או מוט, איזט אימאזי דאמאזי אלא
קיסא מוט דקטאזא, אהבן אה נטא נטא. אה אהבן זגז בזאגט זינא.

ואפז לאו מוט/אי היז דקטאזא אהאזי אהא, אהאזי אהאזי דקטאזא
דקטאזא נטאזאזי, אהאזי אהאזי דקטאזא נטאזאזי, אהאזי אהאזי
אבואן דאמאזי אהאזי, נאזא דאמאזי אהאזי, אהאזי אהאזי אהאזי
בזקאזא (בואן דקטאזא אהאזי אהאזי אהאזי אהאזי אהאזי).
אזאזי אהאזי אהאזי, אהאזי אהאזי אהאזי אהאזי, אהאזי אהאזי אהאזי
אזאזי אהאזי אהאזי אהאזי אהאזי אהאזי, אהאזי אהאזי אהאזי
דקטאזא, איזט אהאזי אהאזי אהאזי אהאזי אהאזי, איזט אהאזי אהאזי אהאזי.